אי משפלא הסמוך לאיש דאורייתא מילקא נמי ליקי. ואי"ם ואמאי
פריך בפשיטות דליקי הא איכא אמוראי דאמרי דגרו גזר
לענין אם אכלו אחרים שלקן אכל הוא לא לקי דקטן הוא לשונגין
וי"ל דסבר פריך לר' מפלא הסמוך לאיש דאורייתא ואין ליה איסורא
לקטן מילקא נמי ליקי:

לאותן הנזהרין עליו. דומה
ל"ל סיפ ס"ד דליחייבו
קרבן נפי שמגיתין ט לעבור על גזרת
וי"ל דהוה מלי למימר ולטעמיך אלא
דבלאו הכי פריך ספיר:

בנון שהקדים הוא ואכלו אחרים.
ואי"ם ואמאי לא מיקי בנון
שאכל הוא בעצמו לכשגדיל והוה
מיחא מפי חזון שטיפה לא מחוקמא
אלא כשאכל בעצמו דאפי' כשבא אלא
יאכלו אחרים אין כך כלום כל זמן
שלא אסר עליהם בקומם דהוי כהקדש
וי"ל דמיחא ליה לאוקמי כשאכלו
אחרים מיד סמוך לגדרו:

רבי יוחנן וי"ל דאמרי תרוייהו
לוקין. ואי"ם והא סבר ר"ל
הוראה ספק לא שמה הוראה
בהתעברות (אמרה עת.) נבי טחר
ופגול שבגלן זה בזה והכא הוראה
ספק הוא דשמא לא יבא ב' שערות
עד ב' שנים לא ג' ומתלא דאכתי
לא הוי משפלא סמוך לאיש ולא מייתי
שאכלו אחרים לאחר שגדיל דל"ב
הל"ל כשאכלו הא בעצמו ובהכיא שתי
שערות נמי לא אייתי דל"ב הוא
בעצמו אם יאכלו אלה דרבי יוחנן
אים ליה לעיל דיעוד זמן כלאחר זמן
וי"ל דאלינן בתר רוב שמכיאין שתי
שערות בזמן הביאו בני י"ג ויום ל':

אין ב"ד מלוין להפרישו. ואי"ם
לרב הונא דאמר שהוא עצמו
לוקה מה משיל שבראו ומו מה משמי
הא בני רבי יוחנן למימר בפרק חרש
(יבמות דף קיד.) דב"ד מלוין להפרישו
וי"ל דלמסקנא דקאמר דעל דעת
בעלה נודרת אמר שפיר והוה מלי
למימר הכתא ולטעמיך הא סבר ר'
יוחנן דב"ד מלוין להפרישו אלא
דבלאו"ה פריך שפיר:

כדרב פנחס דאמר על דעת
בעלה היא נודרת. והוי
מצו אלא אפ"ג דלא כתוב בספרים
אלא וכמין זה יש בפ' אפ"פ (מאוטות
דף עם.) "אמר רב הונא בריה דרב
יהושע בראמר יקרשו ידיך לעשיהם
דלון בספרים אלא ואי"ם ל"ב אמאי
נכתב בפ"שם נדרים דבעל מפר
נאשתו אפי' אינה אשתו אבל מפר
הבעל מפר דעל דעתו נודרת וי"ל
דלישנא דעניין שאם אמר קיים
ליכי שאינו יכול להפר ל"ג משום
דלאמר רחמנא בעל מפר קאמר
דלעולם על דעתו היא נודרת ואע"ג
דהכא לא הוו אלא ניטולין דרבנן
ולא אמרה תורה שיפר מ"מ היא
סברה שבידו להפר כמו בשאר נשים
ונודרים על דעתו: **אי** אמרת בעלמא מופלא הסמוך לאיש דאורייתא.
ואי"ם אדפריך מרבי יוסי לכתובי מדרבי יהודה דאמר אין תרומתו
תרומה אלא סבר דמופלא הסמוך לאיש דרבנן ולכך לא מחקן
מכל דאורייתא וי"ל דל' יהודה נמי אית ליה דמופלא סמוך
לאיש דאורייתא ולהקל לאקן מכל לא איתרבי להום בגדול:

ואינה

לפי שמצינו שהשוה הכתוב הקטן בגדול
לזרון שבועה ולאיסר ולבל יחל יכול יהא
חייב על הקדשו קרבן ת"ל "זה הדבר קתני
מדה לאיסר ולבל יחל חייב אינא לאיסור
בל יחל לאיסר בל יחל מה נפשך אי מופלא
סמוך לאיש דאורייתא מילקא נמי לילקי
ואי מופלא סמוך לאיש לאו דאורייתא איסור
נמי ליכא לאותן המזהרים עליו *שמע מינה
קטן אוכל נבלות ב"ד מצווין עליו להפרישו
הבא במאי עסקינן "בנון "שהקדיש הואאכלו
אחרים הניחא למ"ד הקדיש הוא ואכלו אחרים
לוקין אלא למ"ד אין לוקין מאי איכא למימר
דאיתמר הקדיש הוא ואכלו אחרים רב כהנא
אמר אין לוקין רבי יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו
לוקין מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא נופא
הקדיש ואכלו אחרים רב כהנא אמר אין לוקין
רבי יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו לוקין במאי
קמיפלגי מר סבר *מופלא סמוך לאיש
דאורייתא ומר סבר מופלא סמוך לאיש
מדרבנן מתיב רב ירמיה יתומה שנדרה
בעולה מפר לה אי אמרת בשלמא מופלא
סמוך לאיש דרבנן אתו נשואין דרבנן ומבטלי
נדרא דרבנן אלא אי אמרת דאורייתא אתו
נשואין דרבנן ומבטלי נדרא דאורייתא אמר
רב יהודה אמר שמואל בעולה מפר לה מטה
מפשך אי דרבנן דרבנן הוא אי דאורייתא
*קטן אוכל נבלות הוא "ואין ב"ד מצווין עליו
להפרישו והא כי גדלה אכלה בהפרה קמייתא
אמר רבה בר ליואי בעולה מפר לה כל שעה
ושעה והוא שבעל והא "אין בעל מפר
בקורמין *כדרב פנחס משמיה דרבא דאמר
רב פנחס משמיה דרבא כל הנודרת על דעת
בעלה היא נודרת אמר אביי ת"ש *קטן שלא
הביא ב' שערות רבי יהודה אומר *אין
תרומתו תרומה רבי יוסי אומר 'עד שלא בא
לעונת נדרים אין תרומתו תרומה משבא
לעונת נדרים תרומתו תרומה סברוה קסבר
ר' יוסי 'תרומה בזמן הזה דאורייתא אי אמרת
בשלמא מופלא סמוך לאיש דאורייתא אתי
גברא דאורייתא ומתקן מבלא דאורייתא אלא
אי אמרת דרבנן אתי גברא דרבנן ומתקן
מבלא דאורייתא לא קסבר רבי יוסי "תרומה בזמן
הזה דרבנן *והתניא בסדר עולם °אשר
ירשו אבותיך וירשתה ירושה ראשונה ושניה
יש להן שלישית אין להן "וא"ר יוחנן מאן
תנא סדר עולם ר' יוסי *) ר' יוסי *תני (ה) לה
ולא סבר לה ה"נ מסתברא דתניא עיסה
שנרטבה או שנתרמצה בשאור של תרומה
*) [פי' תוס' פירוקין פ: ד"ה אי לא]

חיובת

לפי שמצינו שהשוה הכתוב הקטן בגדול
לזרון שבועה ולאיסר ולבל יחל יכול יהא
חייב על הקדשו קרבן ת"ל "זה הדבר קתני
מדה לאיסר ולבל יחל חייב אינא לאיסור
בל יחל לאיסר בל יחל מה נפשך אי מופלא
סמוך לאיש דאורייתא מילקא נמי לילקי
ואי מופלא סמוך לאיש לאו דאורייתא איסור
נמי ליכא לאותן המזהרים עליו *שמע מינה
קטן אוכל נבלות ב"ד מצווין עליו להפרישו
הבא במאי עסקינן "בנון "שהקדיש הואאכלו
אחרים הניחא למ"ד הקדיש הוא ואכלו אחרים
לוקין אלא למ"ד אין לוקין מאי איכא למימר
דאיתמר הקדיש הוא ואכלו אחרים רב כהנא
אמר אין לוקין רבי יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו
לוקין מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא נופא
הקדיש ואכלו אחרים רב כהנא אמר אין לוקין
רבי יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו לוקין במאי
קמיפלגי מר סבר *מופלא סמוך לאיש
דאורייתא ומר סבר מופלא סמוך לאיש
מדרבנן מתיב רב ירמיה יתומה שנדרה
בעולה מפר לה אי אמרת בשלמא מופלא
סמוך לאיש דרבנן אתו נשואין דרבנן ומבטלי
נדרא דרבנן אלא אי אמרת דאורייתא אתו
נשואין דרבנן ומבטלי נדרא דאורייתא אמר
רב יהודה אמר שמואל בעולה מפר לה מטה
מפשך אי דרבנן דרבנן הוא אי דאורייתא
*קטן אוכל נבלות הוא "ואין ב"ד מצווין עליו
להפרישו והא כי גדלה אכלה בהפרה קמייתא
אמר רבה בר ליואי בעולה מפר לה כל שעה
ושעה והוא שבעל והא "אין בעל מפר
בקורמין *כדרב פנחס משמיה דרבא דאמר
רב פנחס משמיה דרבא כל הנודרת על דעת
בעלה היא נודרת אמר אביי ת"ש *קטן שלא
הביא ב' שערות רבי יהודה אומר *אין
תרומתו תרומה רבי יוסי אומר 'עד שלא בא
לעונת נדרים אין תרומתו תרומה משבא
לעונת נדרים תרומתו תרומה סברוה קסבר
ר' יוסי 'תרומה בזמן הזה דאורייתא אי אמרת
בשלמא מופלא סמוך לאיש דאורייתא אתי
גברא דאורייתא ומתקן מבלא דאורייתא אלא
אי אמרת דרבנן אתי גברא דרבנן ומתקן
מבלא דאורייתא לא קסבר רבי יוסי "תרומה בזמן
הזה דרבנן *והתניא בסדר עולם °אשר
ירשו אבותיך וירשתה ירושה ראשונה ושניה
יש להן שלישית אין להן "וא"ר יוחנן מאן
תנא סדר עולם ר' יוסי *) ר' יוסי *תני (ה) לה
ולא סבר לה ה"נ מסתברא דתניא עיסה
שנרטבה או שנתרמצה בשאור של תרומה
*) [פי' תוס' פירוקין פ: ד"ה אי לא (ה)]

חיובת

מופלא הסמוך לאיש. קטן שיודע להפלות ואמר אמתן לאיש, דהייט בן י"ג, לפי מי מדר לפי מי הקדים (מיר כט.).

על דעת בעלה היא נודרת. על מנת שם ילדה הבעל ומתמה עליה דמתקדק לה ביום שמתה (שבת מו:) על מנת שאם ילדה ויפה לפו לא יפה מדר (ניטין פב.).

ירושה ראשונה. מימי יהושע היא ירושה, ושניה. וכן מביה דימי מזרח, דלכעבל גנות מזרח בעולה קדושה אחרן (יבמות פב:) שבעולה ירושה ולשאה ונקלטת אביה ירושה (חולין ז.).

שלישית אין להן. בעומר לא כמי לאחדר ומירמת, דירושה עומדת היא, ולשמעינן הא מלא קרא דלא בעולה קדושה אחרן בגנות מיטות (יבמות שם) שהשיה לא מפקה (חולין שם).

[שבת קנא. ופיש]

[ניטין פב.: מדרים פב:
שבת מו: יבמות כט:

תוספות פיא מ"ג

[ובמדר מסמנה שלמים ר' יהודה אומר תרומתו תרומה ופיש כפי' סי"ג]

[ניל אמר ד"ה מדרש]

יבמות סב

[שם:]

[עיתוכין לא:]

[מהרב ו]

—◇◇◇—

מוסף רש"י

מופלא הסמוך לאיש. קטן שיודע להפלות ואמר אמתן לאיש, דהייט בן י"ג, לפי מי מדר לפי מי הקדים (מיר כט.).

על דעת בעלה היא נודרת. על מנת שם ילדה הבעל ומתמה עליה דמתקדק לה ביום שמתה (שבת מו:) על מנת שאם ילדה ויפה לפו לא יפה מדר (ניטין פב.).

ירושה ראשונה. מימי יהושע היא ירושה, ושניה. וכן מביה דימי מזרח, דלכעבל גנות מזרח בעולה קדושה אחרן (יבמות פב:) שבעולה ירושה ולשאה ונקלטת אביה ירושה (חולין ז.).

שלישית אין להן. בעומר לא כמי לאחדר ומירמת, דירושה עומדת היא, ולשמעינן הא מלא קרא דלא בעולה קדושה אחרן בגנות מיטות (יבמות שם) שהשיה לא מפקה (חולין שם).

[שבת קנא. ופיש]

[ניטין פב.: מדרים פב:
שבת מו: יבמות כט:

תוספות פיא מ"ג

[ובמדר מסמנה שלמים ר' יהודה אומר תרומתו תרומה ופיש כפי' סי"ג]

[ניל אמר ד"ה מדרש]

יבמות סב

[שם:]

[עיתוכין לא:]

[מהרב ו]

הגהות הב"ח

(ה) גמ' אמי אמ' ולא סבר לה ר"ל ר"מ מן פיתוכין לא ל"ג ומכם דף לא ומכם דף מקום ומסברין דף מ ומסמנה מ"מ ומסמנה מקומות: (ב) רש"י ד"ה מדרש מכם ומר דלשלם ומר' אמרי מכמלין: (ג) ר"ה אמי לא ולא סבר:

גליון הש"ם

בבי אסקרים הוא ואכלו אחרים. פ' מדרים מ"ב ע"ב מ"ר שם:

[בגמי שלמים ליאמר אלא]

ניל שם:

תוספי הרא"ש

שרים קטן אוכל נבלות פ' . הא' כי ב"ד מצווין נמי לאתרייתו ומי ניחוא הוא קאתי יכול יהא חייב על הקדשו קרבן . וי"ל שהיה יכול לסבר ולשמעינן : דהקדיש הוא ואכלו אחרים . הכי נמי הוה מצי לסבר שגזל הוא עצמו ואכל א"נ לא רצה לסבר לפי שאינה בבר לזרון שבועה ולכך מיתוקמא בהקדיש הוא פ' כרי שהוא אחרי בתרייהו ולא משכחת דהן שבועה בזרים ולכך בזרים : וקרא אסמכתא בעלמא הוא . הוא דקא אמר יכול יהא חייב על הקדשו קרבן לפי האסמכתא ולכך הדרש ותמיה : ר' יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו לוקין . תיסה הוא שמעינן ל"ל דאמר הוראה בפרק התינוקות נבי הפרעות והנוחרת והמבא שבלין זה בות הכל מופלא סמוך לאיש הוראה ספק הוא דשמא לא יבא שעורה תמצא דאמרי לא הוי שנה שלמני בדיל הכשרבא שתי שעורות לא אייתי דא"ב הוא עצמו אם אכל ילקה לר' יוחנן דאמר לעיל תוך זמן כלאחר זמן ור"ל דאולינן בתר רוכן שמכיאין שעורות בזמנן אי דאורייתא קטן אוכל נבלות כו' . הא' ואם מדי לפשרך דאם ר' יוחנן בפ' חרש ר"ל דמתיר (לאחרי)(לאחר) הסקנא דרב פנחס בלא"ה אי' פרק שפר(לאחרי) ולאחר" ר"ל ולאחרי מאר בקדושין הואיל שעורה על דעת בעלה ודחקן לפ' משום דאין כתוב אלא בספרים אחרים ומצינו בפ' אע"פ דאמר רב הונא ברית דרב יהושע באמרות יקרשו ידי לעשיהן ואין כתוב בספרים אלא אעפ"כ הוי פירושו כמו אלא . ובזרים בפסיה ו' כתוב אלא בכל הספרים הילכך נראה לפ' דאגלילין קאי הדברי אחי נישואין דרבנן . ואיתמה א"כ לפה נבטלה הוראה הבעל כולל מין דכל אשה נודרת על דעת בעלה ל"ל דכאן דאמר קיים ליכי שוב אין הבעל יכול לאסר אפי' הוי נישואין בעולה שנדרה שלא לרשות בעלה מיאר לה בעל כרחה . א"נ משום דתנאה הוראה רשות לבעל לאסר ולא רשות לפי שנראה לה שבידו לאסר כמו בשאר נשים הילכך כיון שנדרה על דעתו ומאוכה של שלמתו כל עיקרו על דעתו נדרה ויכול לאסר : **מבבוקה קמבר** הוראה בסמן הוא דאמרינן הוא